

KATAKAL

Ročník V.

5. 5. 2024

Číslo: 22

ŠIESTA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

R.: Pred očami pohanov vyjavil Pán svoju spásu.

Jn 15, 9 - 17

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!

Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske, ako ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.

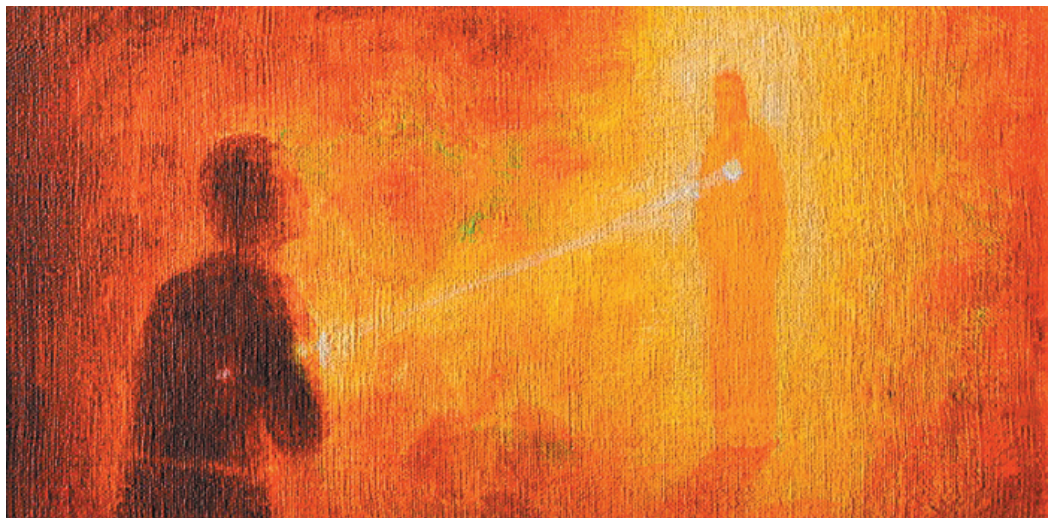
Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.

Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho Pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.

Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čo ho budete prosiť v mojom mene.

Toto vám prikazujem: Aby ste sa milovali navzájom.“

Text evanjelia tejto nedele je pokračovaním toho minulotýždňového. V ňom sa nachádzal jediný imperatív: „Ostaňte!“ Ježiš tu vyzýval učeníkov, aby ostali v ňom ako on ostáva v nich. Aj v dnešnom úryvku nachádzame rovnaký imperatív: „Ostaňte!“ Tentokrát Ježiš vyzýva učeníkov, aby ostali v jeho láske.

Rôzne podoby slovesa „ostávať“ pokračujú objavovať sa v tomto úryvku, ako tomu bolo aj minulý týždeň, avšak zároveň sa objavuje téma nová, téma lásky. Rozvíjaním tejto témy, Ježiš postupne odhaľuje, čo myslí pod výzvou „ostaňte!“ Ostať v ňom teda znamená ostať v jeho láske, v láske, ktorou miluje učeníkov, a ktorá má svoj prameň v láske Otcovej. Ak učenici dokážu prežívať túto lásku, ktorú má Ježiš k nim, zároveň tak budú zakúšať lásku Otcovu.

Ježiš akoby dopredu predpokladal otázky učeníkov, a tak pokračuje v prehlbovaní predstavenej myšlienky. Ako môže učeník zostať v Ježišovej láske? Tak, že zachová jeho prikázania. Tieto prikázania pritom nemajú podtón vnútených nariadení. Práve naopak, priamo súvisia s láskou. Veď aj Ježišova láska, ktorú učenici môžu zakúšať je výsledkom jeho poslušnosti voči vôli Otca.

A aké je Ježišovo prikázanie, ktoré treba zachovávať, aby učeník mohol zostať v jeho láske? Ježiš to hovorí priamo: „Milujte sa navzájom ako som ja miloval (a stále milujem) vás.“ Ak učeník chce mať zrak upretý na Ježiša a zostať v jeho láske, zostať v jeho blízkosti, dosiahne to tak, že si Ježišov príklad lásky nenechá sebecky pre seba, ale bude ho praktizovať voči druhému. Iba tak Ježišov príklad lásky zostane stále živý, a iba tak budú môcť učenici všetkých dôb zostať v Ježišovej láske.

Ježiš pokračuje ďalej v odhaľovaní svojich myšlienok a objasňuje, čo pre neho znamená láska – dať život za priateľov je jej najdokonalejší prejav. Ježiš tak zároveň vnáša novú dimenziu do vzťahu so svojimi učeníkmi: byť jeho učeníkom, chcieť ho nasledovať, nemá za cieľ stať sa jeho sluhom, ale jeho priateľom – toto charakterizuje Ježišovho učeníka.

Sluha nepozná tajomstvá svojho pána a pán s ním nezdieľa svoje túžby a plány. Avšak učeníkom Ježiš dovolil vstúpiť do svojho najväčšieho tajomstva, do tajomstva jeho jednoty s Otcom a do jeho plánu lásky, ktorá dáva život. Učeník, ktorý nevstúpi do dynamiky tejto lásky, zostáva len sluhom, a nikdy nedokáže pochopiť podstatu učeníctva a Ježišovho príkazu. Byť Ježišovým priateľom znamená byť jeho učeníkom.

Tento rozmer priateľstva, ktorý Ježiš vnáša medzi seba a učeníkov je veľmi silný, ba až provokatívny, ak by sme ho chceli vnímať z hľadiska vzťahu Boh a človek. Priateľstvo je v istom zmysle najväčšia forma lásky. Bez nej sa aj manželia veľmi ľahko stanú len spolubývajúcimi. V priateľstve niet väčšieho a menšieho a čím väčšie priateľstvo tým menej tajomstiev – tajomstiev v zmysle toho, čo by jeden s druhým nezdieľal – aj keď osoba samotná tajomstvom naďalej zostáva.

Ježišovo priateľstvo, teda jeho vyvolenie, neuzatvára, ale posiela prinášať ovocie. Keďže Ježišovým priateľom je ten, kto v jeho láske ostáva, ostáva tak aj jeho ovocie. Skrze toto ovocie aj iní budú môcť ostávať v Ježišovej láske. Ten, kto je ponorený v Ježišovej láske, zároveň dostáva od Otca to, po čom túži, lebo skrze Ježiša je ponorený do Otcových túžob – Otcove túžby sa stávajú aj túžbami učeníka, a tak učeník nevie prosiť o nič, čo by nebolo aj túžbou Otca.

Po slovách o tomto vznešenom prísľube, Ježiš znova pripomína svoje prikázanie: „Milujte sa navzájom!“ a zároveň tak aj celú túto časť svojej reči zakončuje. Chce nám tým naznačiť, že k jednote s Otcovými túžbami sa prichádza cez lásku k blížnemu.

